

*Кондрашов Олег студент I курсу,
спеціальність «Публічне управління та адміністрування»
Таврійський державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного (м. Мелітополь)
Науковий керівник: Ортіна Г. В.
доктор наук з державного управління, доцент*

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Актуальність теми дослідження. Світові тенденції в сфері туризму дозволяють віднести туристичну галузь до найбільш перспективним галузям економіки. Розвинена туристична інфраструктура сприяє поліпшенню привабливості країни і її конкурентоспроможності у світі. Таким чином, внесок туризму в дохідну частину бюджету країни багато в чому визначається політикою держави по туризму. Саме тому актуальним залишається питання ефективного регулювання туристичної галузі України.

Метою наукового дослідження є процес державного регулювання туристичною індустрією країни.

Результати наукової розвідки. Туризм є найбільш рентабельною сферою світового господарства. Туристична галузь приваблива для підприємців з наступних причин:

- невеликі стартові інвестиції;
- зростаючий попит на туристичні послуги;
- високий рівень рентабельності;
- мінімальний термін окупності витрат.

Економічний механізм державного регулювання - система прийомів і його направлення на суспільно-господарський розвиток з дотриманням вимог економічних законів при певних товарно-грошових відносинах для створення умов, що забезпечують досягнення високих економічних результатів. Економічний механізм характеризується регулюванням і створенням передумов для розвитку туристичної галузі через бюджетне фінансування, інвестування, оподаткування, кредитування і макроекономічне планування.

Одним із засобів вирішення економічної проблеми є інвестиційне регулювання туристичної галузі. На сучасному етапі розвиток інвестиційної діяльності в Україні визначається показниками економічного і соціального розвитку країни. Найбільш поширеною в Україні практикою іноземного інвестування є створення підприємств з іноземними інвестиціями. Українське законодавство передбачає створення таких видів підприємств туристичної сфери, як:

- товариство з обмеженою відповідальністю, засноване на власності фізичної особи;
- колективне підприємство, засноване на власності трудового колективу підприємства;
- господарське товариство;
- підприємство, засноване на власності об'єднання громадян.

Законом встановлені сфери господарської діяльності, об'єкти права державної і комунальної власності, які можуть надаватися в концесію, зокрема це будівництво і експлуатація готелів, туристичних комплексів.

Висновки. Проаналізувавши економічний механізм державного регулювання туристичної галузі, можна сказати, що провідна роль у розвитку туризму належить державі. На державному рівні повинні бути розроблені чіткі і прозорі механізми формування фондів для розвитку галузі туризму, визначені принципи розподілу коштів, надання певних пільг. Туристична галузь має великий потенціал, який дозволяє внести конструктивний внесок в розвиток країни і регіонів. Але без допомоги держави, а саме економічної, більшість проблем в напрямку розвитку галузі туризму залишаються невирішеними.

Використані джерела та література:

1. Афанасьєва Л. В. Туризм як чинник розвитку міжкультурної комунікації народів / Л. В. Афанасьєва, Р. І. Олексенко // *ScientificJournalVirtus*. – 2018. – № 23. – С. 10–14.
2. Олексенко Р. И. Экономический механизм государственного регулирования туристической отрасли Украины / Р. И. Олексенко, Н. П. Гостица // *Соврем. науч. вестн.* – 2013. – № 13. – С. 5–15.
3. Олексенко Р. І. Формування збутової стратегії туристичними підприємствами у ринкових умовах / Р. І. Олексенко // *Реструктуризація соціально-економічного потенціалу України в умовах розвитку ринкових відносин : зб. матеріалів всеукр. наук.-практ. семінару молодих вчених та студентів.* – 2009. – С. 123–126.